

Grunnane naturreservat

Grunnane naturreservat er et av de best bevarte gruntvanssområdene på Østlandet. Det strekker seg fra Bokerøya i nord til Krok i sør, fra riksveien i vest og helt ut til Saltskjær i øst.

Det store gruntvansområdet gir et godt livsgrunnlag for alger, vannplanter, snegler, krepsdyr og mark – fristende mat for mange viktige vannfugler.

Våtmarkene på Grunnane er spesielt viktige for fuglene under vår- og høsttrekket. Reservatet ligger langs naturlige trekkruiter. Her får fuglene hvile og «drivstoff» før nye, krevende etapper på vingene. Drivstoffet finner de på mudderflatene som blir blottlagt ved fjære sjø. I området er det observert rundt 130 fuglearter. Vanligst er ender, vadefugler og måker. Fra fugleobservasjonstårnet har man flott utsikt over fuglelivet i reservatet.

Grunnane naturreservat ble opprettet fordi store mengder sangsvaner overvintret her. I dag overvintrer bare et fåtall sangsvaner. I stedet er det et stort oppsving av andre arter, som knoppsvane, gråhegre, grågås, kanadagås, ærfugl og storskarv. De samme bestandssvingningene ser vi også i andre våtmarker langs Oslofjorden.

FAKTA

Naturreservatet ble opprettet i 1981. Det er 2891 dekar stort. 98 prosent er vannareal.

Foto copyright Børre-Eirik Helgerud

Gråhegre – en tålmodig fisker på grunna. ▲

Fra fugletårnet like ved riksveien er det vid utsikt over hele verneområdet. ▼

Foto copyright Gunnar Numme

Grunnane ble naturreservat fordi store mengder sangsvaner overvintret her. ▲

De grunne sjøområdene i Grunnane er viktige oppvekstområder for mange fiskearter. I Grunnane er det mye gråhegre. Den er en tålmodig fisker som kan vente i lang tid på byttet. Med sitt spisse nebb angriper den lynraskt småfisk. Fiskeørn flyer ofte på jakt over området. Det er et mektig syn når den stuper ned etter fisk.

Langs strandkanten i Grunnane er det tett vegetasjon. Her er det takrør og havsivaks som dominerer. Takrør gir ly og skjul for mindre fuglearter som rørsanger og sivpurv.

Laksefiske har lange tradisjoner på flere av gårdene ved Grunnane. I 1730 søkte gården Solberg greven av Jarlsberg om å få slippe å levere den mengden fisk gården var pliktig til etter loven. Gården Solberg hadde også rett til å ta ut salt, noe som er dokumentert i regnskapet til Akershus len i 1557-58 og 1560-61. I nyere tid har det vært slått og husdyrbeite på de store strandene rundt Grunnane. Uten skjøtsel vil deler av reservatet gro igjen med svartor, takrør og havsivaks.